SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1839. **Zondag 12 Junij** **No. 24.**

PARAMARIBO, 11 JUNIJ 1859.

De mail bragt ons op gisteren de volgende berigten uit Europa tot 17 Mei ll. mede:

In het moederland was de Tweede Kamer den 3 Mei bijeengeroepen en zijn door de regering maatregelen van voorbereiding voorgedragen, die hare meening bewijzen dat ook Nederland eenmaal zou kunnen geroepen worden deel te nemen aan den strijd, welke thans gevoerd wordt. De hoofdstukken betreffende de departementen van oorlog en marine zullen aanmerkelijk verhoogd worden, terwijl de Regering nog mededeelde dat zij een groot deel van de aangewezen 10 millioenen tot amortisatie NIET zou amortiseren, maar aan de krijgstoerustingen besteden, omdat anders geene mogelijkheid zijn zou om de voorgenomen groote werken uit te voeren.

Door Z. M. den Koning is bij de landmagt in West-Indie gedetacheerd, de 1e. Luit. H. A. Schneiders von Greijffenswert.

Aangaande den oorlog in Italie vernemen wij:

Militaire beoordeelaars die in de dagbladen hunne beschouwingen leveren, worden jammerlijk in verlegenheid gebragt door de bewegingen en contra bewegingen van het Oostenrijksche leger,—dat nu eens van de Ticino terugtrekt, en dan weder voorwaarts rukt — nu eens Turijn bedreigt en dan in Lombardie wil terugvallen en alzoo aan allerlei gissingen voedsel geeft. Volgens de laatste berigten was het hoofdkwartier der Oostenrijkers te Mortara en dat der geallieerden te Alessandria. Verscheidene redenen zijn voor deze schijnbare weifeling aangevoerd. Sommigen schreven haar toe aan zware regens, die het land overstroomden en de overtogtsrivieren tot ongekende hoogte deden zwellen, waardoor het ondoenlijk was eene goede operatielijn verder het binnenland van Piëmont in, daar te stellen. Anderen daarentegen beweerden dat deze terugtrekkende beweging, hare aanleiding had in de bezorgdheid van Oostenrijk voor zijne groote vestingen Mantua en Peschiera, aan de Mincio en Verona en Legnago, aan de Adige en bovenal voor Milaan, de hoofdstad van Oostenrijksch Italie.

Doch wat ook de beweegredén der Oostenrijkers geweest zij, zij hebben of te veel of te weinig gedaan. Zij deden te veel door tegen den wensch van Europa zulke offensive operatien te baat te nemen en zij deden te weinig door niet dadelijk eenen beslissenden slag te leveren tegen de hoofdstad van Victor Emanuel, vóór dat Frankrijk in de gelegenheid zijn kon hulp te bieden. In ééne zaak echter zijn zij geheel op hunne hoogte gebleven; en verdienen zij daarvoor alle eer die hun toekomt: de Piemontesche dorpelingen en landbouwers zijn door hen, (als ware barbaren) mishandeld, uitgeplunderd, geroofd, vermoord en vernield en zij hebben in een vijandelijk land edicten uitgevaardigd, welke eene natie van wilden zouden schandvlekken.

Deze gruweldaden der Oostenrijkers heeft dermate in Frankrijk en vooral in Parijs de algemeene verontwaardiging verwekt, dat toen Keizer Napoleon III met zijn neef uit Parijs naar het tooneel des oorlogs vertrok het volk eene geestdrift aan den dag legde, zoo als men sedert de dagen van den eersten Napoleon niet aanschouwd had.

De Fransche Keizer kwam den 12 Mei te Genua aan alwaar hij met uitbundig gejuich werd ontvangen en reeds den 13n vaardigde hij zijn dagorder aan het leger uit, welke even als de orders van Napoleon I, volgens zekeren schrijver, letterlijk «gedachten die ademden en woorden die gloed zetten» kon geheeten worden. Wij laten dezelve hier volgen:

«Soldaten!

«Ik ben gekomen om mij aan uw hoofd te plaatsen en u ten strijde te voeren. Wij gaan een volk bijstand bieden, ten einde zijne onafhankelijkheid te herwinnen en het te ontrukken aan vreemde overheersching. Het is eene heilige zaak, die de sympathie van de geheele beschaafde wereld verdient. Ik behoef uwen ijver niet op te wekken; elk rechtkwartier zal u eene vroegere overwinning in herinnering brengen. Op de Via Sacra van het Oude Rome waren de groote daden des volks door inscriptien vereenwigd; de weg langs Marengo, Lodi, Castiglione, Arcole, Rivoli is voor u een Via Sacra vol roemrijke herinneringen. Handhaaft vooral de strenge krijgstucht, die de eer onzer armée is, en vergeet niet, dat het alleen de vijand is dien wij bestrijden. Houdt u in het gevecht vast aaneengesloten, verlaat uwe gelederen nooit, om vooruit te streven. Snel ook niet te driftig voorwaarts, dit is het eenige wat ik vrees. De nieuwe juistheidswapens zijn alleen gevaarlijk van verre; zij beletten niet, dat de bajonet even als altijd het meest geduchte wapen der Fransche infanterie is. Soldaten! vervullen wij allen onzen pligt; vestigen wij ons vertrouwen op de Voorzienigheid; het vaderland verwacht veel van ons. Reeds klinken van de eene zijde van Frankrijk tot de andere, de woorden: «de Italiaansche armée zal hare oudere zuster waardig zijn.»

12 Mei 1859. NAPOLEON.»

De Koning van Sardinie rigtte vooraf aan zijne troepen de volgende proclamatie:

«Oostenrijk, dat zijne legers op onze grenzen zamentrekt en ons grondgebied, dreigt binnen te dringen, omdat de vrijheid hier gepaard gaat met de orde, omdat niet het geweld, maar de eendragt en de liefde tusschen volk en vorst zetelen, omdat de onderdrukte jammerkreet van Italië hier een weerklank vindt,—Oostenrijk durft van ons, die alleen gewapend zijn ter verdediging, op gebiedenden toon eischen, dat wij de wapens nederleggen en ons aan zijne genade overgeven!

«Op dezen beleedigenden eisch moest een antwoord volgen, zoo als het behoorde. Ik heb dien met minachting van de hand gewezen. Soldaten, ik geef u daarvan kennis, in de vaste overtuiging, dat gij die beleediging als aan u zelven gedaan zult beschouwen. Deze mededeeling is eene oorlogsverklaring.

«Te wapen, soldaten! Gij zult een vijand ontmoeten, die niet nieuw voor u is. Maar is hij dapper en goed gedisciplineerd; gij vreest de vergelijking niet en gij kunt roem dragen op de dagen van Goita, van Pastrengo, van Santa Luci, Somma Campagna en zelfs van Custoca waar slechts vier brigades drie dagen lang tegen vijf legercorpsen gestreden hebben.

«Ik zal uw opperhoofd zijn. Wij hebben elkander bij verscheidene gelegenheden reeds leeren kennen, een groot gedeelte van U en ik streden vol vaderlandsliefde aan de zijde van mijn doorluchtigen vader, waar ik uw moed met trots heb bewonderd.

«Op het veld van eer en roem zult gij, ik ben er zeker van, zelfs uw dapperen naam weten te verhoogen. Gij zult de onversaagde Fransche soldaten, overwinnaars in zoovele beroemde veldslagen, wier wapenbroeders gij waart aan de Tschernaïa, tot krijgsmakkers hebben. Napoleon III, dien men altijd daar ontmoet, waar eene regtvaardige zaak te verdedigen valt en waar de beschaving bescherming noodig heeft, zendt ons edelmoediglijk talrijke krijgsscharen te hulp.

«Voorwaarts dus, sterk door het vertrouwen op de overwinning; siert uw vaan met versche lauweren: de vaan, welke met hare drie kleuren en met de bloem der jongelingschap, uit alle deelen van Italië zamengevloeid, om zich onder hare plooijen aan uwe zijde te scharen, u den weg aanwijst, dien gij te volgen hebt voor de zaak der Italiaansche onafhankelijkheid, deze regtvaardige en heilige zaak, welke tevens uw oorlogskreet zal zijn.»

VICTOR EMANUEL.

Daarentegen gaf de Keizer van Frankrijk van zijne zijde mededeeling van den staat van zaken aan het Wetgevende Ligchaam, in eene aanspraak, op het volgende nederkomende:

»Oostenrijk is op Sardinië's grondgebied gekomen; het verklaart hierdoor aan Frankrijk den oorlog, het schendt hierdoor de tractaten en bedreigt onze grenzen. Tot dus verre was gematigheid het rigtsnoer mijner handelingen, nu zal ik met energie te werk gaan. Ik streef niet naar veroveringen, maar naar een behoud der nationale politiek. Ik eerbiedigde steeds de tractaten, onder voorwaarde, dat niets tegen mij ondernomen werd. Mijne sijmpathie is voor Italië, dat onder een vreemd juk zucht. Het doel van dezen oorlog is: Italië aan zich zelf terug te geven, maar niet om het van meester te doen veranderen. Wij willen de onrust in Italië niet bevorderlijk zijn.

»Wij gaan naar het klassieke land, om aldaar de voetstappen onzer vaderen te zoeken. Ik zal mij aan de spits van het leger stellen. De Keizerin, bijgestaan door Prins Jerôme, blijft in Frankrijk. Het

ARCHIE CAMPBELL,

of de magt van het Alphabeth.

XXIV.

„Ik had geene aanbevelingsbrieven aan aanzienlijke personen medegebragt, en de vijandelijke gezindheid, welke tusschen de twee natiën begon te heerschen, was oorzaak dat ik weinig aanmoediging ontving van de letterkundigen, tot wie ik mij wendde. Gedurende eenigen tijd ontving ik echter geregeld gelden van mijnen vader; en daar ik dus niet van eenig beroep afhankelijk was, vond ik ten minste een aantal makkers die mij gaarne in hunne kringen opnamen, en helaas! ook al te gewillig waren om van mijne lessen gebruik te maken. Zoo leefde ik eenige jaren in luiheid en losbandigheid, mijne talenten tot allerlei slechte doeleinden aanwendende, overal ondeugd en ongeloof bevorderende, en nooit luisterende naar de stem van mijn geweten.

„Het berigt van mijne vaders gevaarlijke ziekte riep mij naar Frankrijk terug, en het gezigt van zijn doodbed bragt mijne ongeloovige beginselen eenigzins aan het wankelen; ik gevoelde, namelijk, dat er op dien oogenblik geene huichelarij kon worden aangewend, dat alsdan geenerlei zelfverblinding kon redden. Mijn vader, die tot de verachte partij der protestanten behoorde, had een eenvoudig doch standvastig geloof in de leer van het Christendom; de heldere glimlach, die op zijn gerimpeld gelaat speelde op het oogenblik zijner ontbinding, deed mij werkelijk meer aan eene onsterfelijkheid gelooven, dan al de bewijzen die ik gedurende zijn leven van zijne lippen daarvan gehoord had.

„Kort na zijnen dood verkocht ik mijn klein vaderlijk erfgoed en keerde naar Engeland terug, hopende daar een middel van bestaan te vinden door mijne letterkundige bekwaamheden; want ik wist dat de onderwerpen, die ik nu voor mijn pen koos, nuttig konden zijn voor wetenschappelijk gevormde menschen, en ten minste onschadelijk voor godsdienstige personen; maar mijne geschriften maakten weinig opgang, en verdienden welligt niet veel beter.

„Naar dit land vergezelde mij mijne arme Pauline, die ik in een oogenblik van hartstogtelijke liefde gehuwd had; maar nooit, dan alleen om harentwil, heb ik over dien stap berouw gevoeld; zij was mij trouw in al mijne rampspoeden, en ik waag het haar dringend aan uwe zorg aantebevelen, wanneer ik gestorven zal zijn. Aan hare gebeden, aan hare eenvoudige, maar hartgrondige toespelingen op de waarheden der geopenbaarde godsdienst, ben ik die enkele lichtstralen verschuldigd, welke mijne ziel verhelderden toen ik door eene smartelijke ziekte aan mijn bed gebonden was. Zij heeft eenmaal eene deugdzame moeder gehad, en de lessen harer kindsheid zijn nu haar eenige troost op rijperen ouderdom. Ik heb mijn vaderlijk erfdeel in losbandigheid en ongebondenheid verkwist, mijne arme vrouw tot ellende en mijzelven tot een ontijdig graf gebragt; mijne levensbaan zal spoedig afgeloopen zijn. Ik streefde slechts naar het verwerven van aardsche wetenschap en roem, en ik ben daarin, gedeeltelijk althans, geslaagd; wat is er het gevolg van geweest? Ik heb de vrucht ingeoogst, waarnaar ik verlangde, en zij is in mijne hand tot asch geworden."

Archie las deze geschiedenis met levendige belangstelling; hij peinsde er over en begreep aan welke gevaren ook hij blootstond, maar die hij met Gods hulp hoopte te ontwijken. Vervolgens las hij het slot van Mr. Morton's brief.

„Zoodanig, Campbell, was de droevige bekentenis van den armen Duval, die op mijn gemoed eenen indruk maakte, welken ik gaarne zou zien dat zij ook op u had. Ze scheen voor mij de woorden van Paulus te verwezenlijken: „al sprak ik de taal van menschen en van engelen en ik hadde de liefde niet, zoo ware ik eene klinkende schelle of een rinkelend metaal." Waartoe baatten hem zijne groote talenten, zijne kennis van talen, zijne uitgebreide geleerdheid? Daar ze niet met christelijke liefde gepaard gingen, waren ze voor hem nutteloos, en hem ten vloek geworden in plaats van ten zegen. Denk daaraan, mijn jonge vriend, wanneer gij uwe studiën voortzet. 't Zal uwen ijver niet doen verflaauwen; maar u welligt een hooger doel voor oogen stellen dan de ijdele wensch naar menschen roem en wereldsch voordeel."

De brief eindigde met hartelijke zegenwenschen, zoowel van mijnheer Morton als van diens echtgenoote, en met de hoop dat zij elkander te eeniger tijd mogten wederzien.

Ellen's brief was kort, maar zeer gepast. Na Archie van harte geluk gewenscht te hebben met zijnen voorspoed in het leven, zinspeelde zij even op de droevige geschiedenis in haars vaders brief vervat, zeide hoe hare moeder en zij zelve belang stelden in Duval en diens getrouwe, geduldige gade, en voegde er toen bij: „En nu, Archie, laat mij u danken voor al uwe vriendelijke wenschen, en voor uwe al te welsprekende betuigingen van dankbaarheid voor de blijken van onze vriendschap. De eerste doe ik u wederzijds van mijnen kant, de laatste zult gij welligt eenmaal in de gelegenheid zijn met daden, in plaats van met woorden te vergelden. Herinner u steeds de fabel van de muis en den leeuw: niemand staat zoo laag of hij kan zich welligt eenmaal verheffen om den weldoener zijner medemenschen te worden, niemand is zoo hoog geplaatst of hij kan wel eens behoefte aan hulp hebben." Vervolgens gaf zij hem nog eene schertsende vermaning zijnen *opvolger* vooral aan te bevelen haar tuintje in orde te houden, in gevalle zij eenmaal onverwacht uit Indië in Schotland mogt terugkeeren, en eindigde met een hartelijk en aandoenlijk: vaartwel!

Archie was aangedaan door het lezen dezer beide brieven, welker inhoud hij met Mr. Baird overwoog.

„Gij kunt niets beters doen, beste jongen," zeide zijn oude leeraar, „dan uwe vrienden te danken voor hunne belangstelling in uwen voorspoed, en te beloven dat, met Gods hulp, de les van Mr. Morton niet door u zal verworpen worden."

(Slot hierna.)

zal ons niet aan moed ontbreken. De Voorzienigheid zal met ons zijn.”

Wat Oostenrijk betreft kunnen wij het volgende oorlogsmanifest des Keizers mededeelen:

«Ik heb mijn trouw en dapper leger bevel gegeven perk te stellen aan de door den naburigen Staat Sardinie sedert eene reeks van jaren ten top gevoerde aanrandingen op de onbetwistbare regten van mijne kroon en op het ongeschonden behoud van het mij van God toebetrouwde Rijk.» Verder wordt aangevoerd, dat, in weerwil der door Oostenrijk tien jaren geleden betoonde grootmoedigheid en bereidheid tot verzoening, de vijandelijkheid van Piemont steeds geklommen is en onlangs zich vooral op bovenmate onstuimige wijze kenbaar gemaakt heeft. Dan wordt gewag gemaakt van de diplomatieke pogingen tot verzoening en daarbij gevoegd dat de weigering van Sardinie om zich te ontwapenen het aanwenden van de kracht der wapenen noodzakelijk heeft gemaakt. Met hartroerende woorden worden vervolgens de jammeren des oorlogs geschetst, «maar,» heet het verder, «het hart van den Monarch moet zwijgen, waar eer en pligt gebieden. Op de grenzen staat de vijand gewapend, vereenigd met de partij, welke eene geheele omkeering van zaken beoogt, met het kennelijk plan om de bezittingen van Oostenrijk in Italie aan zich te trekken. Tot zijne ondersteuning zet de beheerscher van Frankrijk — zich onder een nietig voorwendsel mengende in de volkenregtelijk *geregelde* betrekkingen van het Italiaansche Schiereiland — zijne troepen in beweging. Divisien daarvan hebben bereids de grenzen van Sardinie overschreden.»

Na een krachtig beroep op de vaderlandsliefde van Oostenrijk eindigt het manifest aldus:

«Wij hopen in dezen strijd niet alleen te staan. De bodem op welken wij kampen, is ook gedrenkt met het bloed van het Duitsche broedervolk, is een zijner borstweringen en tot op heden alzoo behouden. Daar hebben Duitschlands arglistige vijanden doorgaans hun spel begonnen, wanneer het er op was toegelegd zijne innerlijke magt te breken. Het gevoel voor zoodanig gevaar is thans nog levendig in de Duitsche landen van de hut tot aan den Troon, van de eene landpaal tot de andere.

«Ik spreek als Vorst van den Duitschen Bond, wanneer ik opmerkzaam maak op het gemeenschappelijk gevaar, en herinner aan de roemrijke dagen, toen Europa aan de algemeen ontwakende geestdrift zyne bevrijding te danken had.

«Met God voor het Vaderland.»

In Engeland is de totale uitkomst der verkiezingen nog niet bekend; sommige bladen beweren dat het Ministerie stemmen gewonnen, anderen dat het stemmen verloren zou hebben. Wat daarvan zij, zal nader blijken; doch in ieder geval schijnt het zeker, dat na de bijeenkomst van het nieuwe Parlement òf de aftreding van het kabinet Derby; òf een beslissende stap van Engeland in de hangende groote quaestie van den dag, plaats zal hebben. Alle berigten stemmen overigens daarin overeen, dat Engeland zoo te land als te water zich op geduchte wijze wapent; en het is zelfs niet onwaarschijnlijk, dat men weldra uit Indië een goed deel van het voortreffelijke leger, dat Engeland er bezit zal zien terugkeeren.

DOOD VAN ALEXANDER VON HUMBOLDT.

ALEXANDER VON HUMBOLDT, zoo beroemd door zijn werk «Kosmos,» is dood. — Hij was geboren op den 14n. September 1769. — Candidaat te Göttingen, verliet hij die universiteit, en vertrok naar Frankfort aan den Oder. — Zijne hoofdstudien bestonden in Geographie en Geologie. Zijne kunde en ijver, werden door het Gouvernement op regten prijs gesteld, tengevolge waarvan hij in 1795 werd gezonden om den aard te onderzoeken van de vulcanische uitbarstingen van den Vesuvius, maar zijn geest haakte naar een ruimer veld en het was zijn grootste streven om in vreemde gewesten zijne onderzoekingen te kunnen voortzetten. Zijn oog vestigde zich op Afrika, en hij vertrok naar Marseille, zich voegende bij BONPLAND, die, op het punt stond voor eene dergelijke zending te vertrekken. Dit plan mislukte echter, doch verkreeg HUMBOLDT door den invloed van Baron FORELL en den Saksischen gezant, de toestemming eene wetenschappelijke reis te doen naar Spaansch-Amerika. Gedurende achttien maanden onderzocht HUMBOLDT Geologisch en Geographisch elk deel van Venezuela, Oronoco en Rio Negro. Hij bezocht daarop Bogota, de Cordilleras en Quito. In deze laatste plaats, onderzocht hij met levensgevaar, de vuurspuwende bergen. Hij bragt eenigen tijd te Lima door, en landde in Augustus 1804 te Havre, rijk in ondervinding, en met eene onschatbare collectie voorwerpen in het vak der Geologie en Botanie. Hij vestigde zich toen in Parijs, van tijd tot tijd reisjes naar London makende. Pruissen kon echter een man van zooveel waarde als HUMBOLDT niet missen en de Koning verzocht hem terug te keeren. De Koning benoemde hem tot Geheimraad, en bood hem onderscheidene diplomatische zendingen aan, maar HUMBOLDT's ideen bepaalden zich tot bergen, niet tot menschen. Hij wenschte de Andes en de Himalaija te onderzoeken, ten einde over derzelver afmetingen eene vergelijking te kunnen maken. Dit plan faalde. Een ander beantwoordde beter, hij vertrok naar Siberie, en bezocht toen de voornaamste steden van Rusland. Er is geen tak van wetenschap waartoe HUMBOLDT niet heeft bijgedragen en zijne vermogens schijnen te vermeerderen naarmate van zijnen arbeid. Hoewel vriend van Koningen was hij Liberaal, en beschouwde hij de zaken uit een ruim oogpunt in politieken zin, terwijl hij met de meeste naauwgezetheid, de zamenstelling van de eene of andere onbekende zelfstandigheid onderzocht. In degelijke bekwaamheid heeft HUMBOLDT zeker zijn gelijke niet nagelaten.

Een brief uit Berlijn luidt aldus:

De lijkprocessie van ALEXANDER VON HUMBOLDT, is op weg naar de Hoofdkerk. — Alles wat wetenschap, kunst en geest in Berlijn is, volgt den stoet. Drie Kamerdienaars, rijk gecostumeerd, de ridderorders van den hoogen overledene dragende, gaan de lijkkoets voor, welke getrokken wordt door zes paarden van de Koninklijke stallen. In de koets is een eenvoudige, ongedekte kist van eikenhout, versierd met bloemen en laurieren. Aan iedere zijde van de koets zijn studenten die groene palmtakken dragen. Eene onafzienbare reeks rijtuigen besluit de processie. — De prins regent en al de prinsen en princessen zijn in de Hoofdkerk verzameld, de stoffelijke overblijfselen van den grooten philosoof afwachtende. — Een diepe rouw verspreidt zich over de geheele stad.

(*Eerste vervolg van den brief uit* INDRAMAYOE, *Eiland* JAVA).

Nu zal ik UEd. eens wat over mijne tegenwoordige werkzaamheden vertellen. De Javanen en alle Inlanders van den Indischen archipel, zijn zorgeloos, wanneer zij niet aangezet worden, om te zaaijen, te planten, te onderhouden, en te maaijen; wierde het aan hen overgelaten, dan zoude er weinig gezaaid en dus ook weinig gemaaid worden, en hongersnood ontstaan. — Dit begrijpen de vorsten en hoofden dier volken ook wel; dus in die landen waar nog geene Europeanen wonen, worden de Inlanders door hunne vorsten aangezet tot zaaijen en planten. — Dit geschiedt dus ook op Java, en heeft men hier, voor Gouvernements landerijen, die in aanplant zijn, Europesche Controleurs en Inspecteurs der Cultuur. — Voor den aanbouw van geregelde suikertuinen krijgen de Javanen plantloon, en percenten der opbrengst, voor koffijtuinen plant- en plukloon. — Rijstvelden krijgen zij ook in leen, even als op ons vrije land, maar tegen eene pacht in geld op te brengen.

Mijne werkzaamheden nemen een aanvang in de maand November, wanneer hier de *West-moesson* of regentijd begint. — Dan schrijf ik aan de Distrikt-hoofden, dat zij te zorgen hebben dat de rijstvelden worden onder water gezet, omgeslagen en beploegd; — eenige dagen daarna ga ik door alle Distrikten, eene tournée doen, om te zien of aan die order voldaan wordt, en in hoeverre; daarenboven moet elk Distrikt-hoofd, mij wekelijks een schriftelijk rapport inzenden, hoeveel rijstvelden die bewerking reeds hebben ondergaan. — Men maakt hier kweekbedden voor paddijzaad; wanneer de daarop gezaaide paddij omstreeks een voet hoog is opgeschoten, verplant men dezelve op de rijstvelden. — In December en Januarij geef ik dus weder order om die kweekbedden te bezaaijen; en overtuig mij, door eene tweede tournée van het volbrengen mijner orders, ontvangende ik dan 's wekelijks rapporten, met opgave van de hoeveelheid kweekbedden, die zijn aangelegd, geréusseerd, mislukt en weder overgezaaid. — In Februarij en Maart wordt er geplant, daar waar men gelukkig met de kweekbedden was, en veel water had vroeger. Ook dit controleer ik en ben dan nog heel veel op inspectien uit.

Terwijl de paddij groeit, heb ik weder ander werk; dan moet ik de sterfte en geboorte der nieuw aangekomene en vertrokkene inwoners van het land opnemen, hoeveel buffels en paarden ieder heeft, alles volgens mij door de Hoofden ingezondene staten.

Verder moet ik dan opnemen hoeveel rijstvelden braak of onbebouwd zijn gebleven, met de redenen, waarom; de sluizen, overlaten, duikers, bruggen en wegen inspecteren en wat daaraan gerepareerd of vernieuwd moet worden, waarvan ik begrooting van kosten aan den Inspecteur en Administrateur moet inzenden. — In het laatst van Mei begint de oogst, en begint men paddij te snijden; dat duurt tot ultimo Julij. — Niemand mag paddij snijden zonder aangevraagde permissie, met aanstipping van den dag, waarop hij dit wil doen — Dan heb ik in elk Distrikt een beëedigde boekhouder en voor elk dorp een beëedigde opmeter en weger, alle inlanders. — Deze lieden leggen eerst voor den priester den eed af, dat zij het contingent, naar waarheid zullen meten, wegen en boeken; en noch den landheer, noch den landbouwer zullen bevoor- of benadeelen. — Die opname van het contingent gaat als volgt: de meter meet van den rijp geworden bunder paddij een □ roede af, laat die snijden en aan bossen binden, en wegt die paddij; is het nu dat de paddij van een □ roede 10 ketties of 1 | 10 picol weegt, dan weegt de paddij van een geheele bunder 6000 ketties of 60 picols, dus is het contingent 12 picols paddij voor den landheer; dit wordt op het veld geboekt, en tweemaal elke week komen die opmeters in het Distrikt bij den boekhouder om het opgemetene in het net te laten boeken. — Boekhouders en meters worden door mij gecontroleerd, of zij hun pligt betrachten, dus dat is weder tournées doen en gansch niet weinig te paard rijden.

De oogst afgeloopen, en de paddij op het veld gedroogd zijnde, brengt elk Dorpshoofd het contingent zijner dorpelingen en van zich zelven in de pakhuizen te Bangadoewa, waar hetzelve van ieder man nagewogen wordt; dit geschiedt door vier Chinezen, omdat deze heden accurater of eerlijker zijn dan Javanen

Daarna kan ik eenige weken op mijn kantoor zitten en mijne paarden wat doen uitrusten; maar dan moet ik mijne vingers den kost geven, met geld te tellen; want dan komen de Javanen hunne eigene paddij verkoopen, en daar de landeigenaars hier ook paddijkoopers *en gros* zijn, komen ook Javanen van bijgelegene gouvernements-gronden hier hunne paddij verkoopen, zoo dat er dan weken zijn, dat ik ƒ 50,000 à ƒ 60,000 voor paddij uitbetaal.

Wil men hier, op eene landelijke onderneming eene betrekking hebben, dan is het een hoofdvereischte, ma, bij stipte eerlijkheid, vlug met geld te kunnen omgaan. In het eerst kon ik dat niet, als iets wat ik in Suriname niet geleerd heb; maar op de koffijpelmolen en suikerfabriek, heb ik dat goed geleerd, zoo dat het mij nu onverschillig is, of ik veel of weinig uitbetalen moet. Dezer dagen betaalde ik uit, 24000 rijstzakken, welke door de bevolking zelve worden vervaardigd van touw, dat van boomschors gemaakt wordt. en welke zij leveren à 25 cent de zak, de een had 3, de andere 4, 5, 6, 8 of meer zakken geleverd, waarvan mij een behoorlijke staat van elk Distrikt was ingeleverd. Ik begon des morgens om 8 ure en te 12 ure had ik ƒ6000— voor 24 mille zakken uitbetaald, en dat gaat daarom gemakkelijk, omdat de Javanen stille menschen zijn, die hun tijd afwachten tot zij opgeroepen worden, en den uitbetaler noch door babbelen, noch door rumoer of brutaliteit in de war brengen.

(*Wordt vervolgd.*)

INGEZONDEN.

SNIPPERTJES,

(Uit eene andere Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

NIEUWE SERIE.

Waarde Lezers! ziedaar eene nieuwe Serie geheel onschuldige Snippertjes, uit de oude Portefeuille opgeschommeld; de aanmerkingen waar ik mij mede bezig hield, zijn wel is waar in lang nog niet uitgeput, doch, zullen tot een aardig *boekske* gevormd, en op het juiste uur *uitgegeven* en *aangeboden*, beter hare plaats vinden.

FURET.

I.

STUDENTEN-ZORGEN.

„De zorgen des levens, dooden het genie,” zeide WILLEM REUS, terwijl hij aan zijne ontbijttafel zat te peinzen, hoe hij de harten van zijn *oom*, *voogd* of *tante*, zoude doen spreken in het belang zijner eischen en die zijner *beeren*.

WILLEM was student — een student, die bij veel ligtzinnigheid, veel liefde voor zijne studien had en even vlijtig kon *blokken* als *sjouwen*. — Hij woonde in de groote Ossenstraat te U* eene academie-stad, alwaar bij veel *roem* ook veel *groen* schuilde en waar het nu en dan wel eens gebeurde, zoo als dat in alle academie steden der wereld gebeurt, dat kandidaten, die den draad van ARIADNE in de doolhoven der minder moeijelijke wetenschappen niet konden pakken, eindelijk kalmte, troost en hulp vonden aan den vollen boezem van THEMIS. — Laat u dat niet verwonderen, Lezers! want alle wetenschappen, buiten die van het *regt*, zijn in zulke *abstractien* vastgekneed, dat zij tegen de natuur van den gewonen mensch strijden; die van *haar* echter, is ons als ingeschapen, waarvan de dagelijksche ondervinding ons het duidelijkst bewijs levert; wij zouden dus met VAN DEN VONDEL gerust, doch eenigzins veranderd, kunnen zingen:

„De liefde tot het *regt*, is ieder aangeboren,”
maar, wij zeggen liever niets.

WILLEM REUS zat dan op zijn aardig voorkamertje, dat uitzigt op de straat had, aan de ontbijttafel, met een gelaat, waarop elke menschenkenner — vooral studentenkenner — eenige mislukte brandbrieven zoude zien geschreven staan. Ik verzeker u, Lezer! dat wekt ontroering, want, een student en wel een goed student, te zien, met geen genoegzaam geld in zijn zak, is een tooneel, waarbij een goedhartige *ploerten-ziel* in weedom moet wegkrimpen.

De kamer van WILLEM zag er regt *studentikoos* uit, alles was er in die geregelde wanorde, welke den nog onbepaalden toestand van den zorgeloozen jongeling kenmerkt. — Zonderling en toch zoo regt op hunne plaats, *lagen*, *stonden* en *hingen* eene menigte voorwerpen en ofschoon er dan ook misschien *laadjes*, *kastjes* en *boeken* waren, die ik de nichtjes van WILLEM als zij hem gaan bezoeken, niet aanraad, te doorsnuffelen, zoo heerschte er toch eene bescheiden zedelijkheid in het vertrek, gepaard aan *comfort* en gerief — dat men met den naam van „*lekker*” zoude kunnen bestempelen.

„Er blijft mij geen ander hulpmiddel over” zegt WILLEM, de piegtige stilte van den *Minerva-Dampkring* verstorende — „ik zal nog eenmaal mijn geest moeten scherpen, tot het kunstig zamensmeden van eenen brief aan Tante BRUMKOP, ofschoon de denkbeelden der denkbeeldige moeijelijkheden, waarin ik zoude kunnen verkeeren, waarachtig uitgeput zijn en ik vrees, dat de kracht mijner taal zal botstompen, tegen de duizendvoudige prikkelingen, die hare edelmoedige goedhartigheid heeft moeten doorstaan. Laat zien: de denkbeeldige collegien, zijn al lang verschoten; eene collecte onder de academie leden, voor eene weduwe en acht kinderen, van een professor, die in 't water is gevallen, is reeds tweemalen herhaald — bij de tweede zending harer giften merkte de goede ziel aan: *dat zij het schrikkelijk ongelukkig vond, dat er alhier, zoo dikwijls professors in 't water vielen*; — eene arme vrouw die van *vierlingen* is bevallen en mij als peetoom heeft gevraagd, dat gaat ook niet meer: — de noodzakelijkheid van in den rouw te moeten voor den *groot-pedel* onzer academie, zoude in het oog loopen, en de goede vrouw mogt denken dat hier de *Cholera* heerschte.... *Jo vivat!* gevonden, leve de denkbeelden! Wacht mijn heeren *beeren* gij zult betaald worden — domme duivel die ik was — ziedaar een huismiddeltje dat ik ten minste driemalen achter elkander kan aanwenden... — maar te drommel WILLEM! dan geen gekke streken meer — de ligtzinnigheden ter zijde gezet en *geblokt* dat 't kraakt. — Het *Gnooti s'yautoon* met groote krijtletters boven den post van je deur geschreven en de weldaden beloond, door studie en wijsheid.”

Daar dit pas de zesde keer is, dat WILLEMS goede voornemens, als droppels vet op de krachtige bouillon des levens boven drijven, hopen wij, dat hij er eenmaal in slagen zal, ze vast te houden.

Na een kop thee te hebben ingeschonken en zijn kadetje te hebben doorgesneden, vervolgde hij: „dat denkbeeld is gelukkig opgekomen, want ik heb er nog nooit zoo ingezeten als tegenwoordig. Als ik wandel, zie ik de *beeren* als door CADMUS tanden achter en voor mij verrijzen gelijk akelige spoken en ik geloof waarachtig dat ik met een *helm* geboren ben, want tusschen beiden moet ik drie grachten omloopen, om eene straat die in mijn weg ligt

te ontgaan om dat ik, trots een *Swedenborg* vooruit zien kan, dat er eene *adhaesie* zal plaats vinden van twee ligchamen, geheel onnatuurlijk aan elkander, want, waarachtig, er is geen grooter onnatuurlijkheid dan een student zonder geld, die zijne beeren graag ziet. Het sprookje van den wissel, dien ik met elken spoortrein uit *Bazel* verwacht, begint verschrikkelijk het ongeloof te wekken en ik geloof, dat de *ploerten* aan mijn gezigt kunnen zien, dat ik er zelf niet veel vertrouwen in stel, maar nu! laat ze komen, met de zekerheid in mijn hart, en het berouw en de goede voornemens in mijne ziel, tart ik ze de overtuiging in twijfel te trekken, dat zij betaald zullen worden. Hier is het ook al sedert een paar weken schraalder geworden, is dat thee..? zouden ze sedert den laatsten oorlog in *China* de thee beginnen te vervalschen? die kadetjes zijn taai, opgewarmde van gisteren! en die eijeren! ik geloof verdord, dat ze nagemaakt zijn." (*hij schelt*).

Een aardig dienstmeisje van twintig, met roode wangetjes en een allerliefst wipneusje, komt na dat WILLEM *ten derde malen gescheld heeft als of de geheele Ossenstraat in brand stond, binnen en vraagt met een gezigt, als de onnoozelheid selve.* „Heeft meheer gescheld?"

„Ja NA! ik heb gescheld, ik heb herhaalde malen gescheld, op dat men het tien huizen ver kan hooren, hoe de burgerlijke pligten in dit *ploertenhok* worden waargenomen en welke barbaarsche mishandelingen, de beste kommensaal ter wereld, in dit huis moet ondergaan."

„Maar mijnheer, heusch! ik heb niet.."

„Zwijg NA! en luister.— Houdt je jufvrouw er tegenwoordig tortelduiven op na?"

„Tortel-duiven? meheer!"

„Ja, tortelduiven, je zal mij toch niet in mijn haar willen splitzen, dat deze voorwerpen kippen eijeren zijn, weet je wel meisje! dat gij en uw jufvrouw je beiden schuldig maakt, aan misbruik van vertrouwen, aan vervalsching — aan — aan opligterij en bedrog, tegen over hulpelooze weezen — hulpelooze weezen NA! want ik heb vader noch moeder."

„Maar, heusch het zijn kippen eijeren meheer!"

„Kippen eijeren, 't is schande — omdat twee weken — zoo'n .kommensaal als ik — valsche thee! — O mijne gezondheid! brood van verleden week! O mijn maag!! nagemaakte kippen eijeren! — Ach, mijne zielsrust!!!" vertrek schepsel!"

„Maar jufvrouw PUT verzoekt of meheer de dertien weekbriefjes wil voldoen? het veertiende dat nu loopt.." „zoo, en waarom leert jufvrouw die andere dertien dan ook niet loopen! denkt de jufvrouw dat ik *dertien* briefjes zal betalen? *dertien*, dat afgrijsselijke getal, dat ramp en ongeluk zoude na zich slepen — ga!"

„Maar als meheer dan maar slechts twaalf wou?"

„Morgen, dan komt de wissel uit *Bazel* met den spoortrein."

„Jufvrouw PUT zegt," ze gelooft niet meer aan *Bazel*.

„Wat, Bilcamsezels dochter! zoo iets zoude jufvrouw PUT gezegd hebben? die lieve jufvrouw PUT, zoude zich *zóó* compromitteren? breng haar mijne groete en mijne opregte betuiging van hoogachting en respect."

Jufvrouw PUT *die nabij de deur heeft staan luisteren vraagt na geklikt te hebben of zij een momentje mag binnen komen? zij treedt binnen en begint met een stroef* „Mijnheer REUS ik wenschte u wee.."

„Ah! goeden morgen mejufvrouw PUT, hoe vaar je, NA! geef me mijn *Chambre-Cloak* even aan, verschoon mijne positie, ik had niet gehoopt de eer, buitendien ik studeer in de *Sijnoniemen van* BLOKKIUS dat ik *transpireer* als een *Otter*."

„Ik kwam mijnheer vriendelijk verzoeken."

„Gij zijt altijd even vriendelijk mejufvrouw, uwe buitengewone zachtaardigheid is aan onze Collegiën een spreekwoord geworden, en als deze of gene pas outgroende bij u de glazen wil ingooijen of de schelknop wil afdraaijen, iets dat bij al de *ploerten* die wat lastig zijn gebeurt, dan schrijven wij op uw huisdeur P. A. C. I. dat is; *Propriété, assurée contre incendie*, zelfs voor het in brand steken beveiligd; want, wij beminnen u als onze moeder."

„Lieve hemel mijnheer REUS!"

„Niet waar jufvrouw PUT, het moet u streelen van door zoo veel *Minerva'szonen* beschermd te worden, ten minste drie honderd ferme jongens, die het voor u tegen elken *ploert* zouden opnemen. Spreeken wij over onze *ploerten*? altijd klagten! maar van u, is het altijd: „alles veroudert, doch jufvrouw PUT verjeugdigt, alles verdort, doch de beminnelijkste bekoorlijkheden van jufvrouw PUT vermeerderen, alles is onbestendig, jufvrouw PUT is alle dagen de vriendelijkheid, de gemoedelijkheid, de goedhartigheid en het geduld zelve, en wij juichen „*Finis coronat opus!*" van welke spreuk u waarschijnlijk de toepassing niet kent mejufvrouw! waarover u anders verrukt zoude zijn."

„Ach mijnheer is altijd zoo vol malligheid maar ik had eene kleine bomerking omtrent mijnheer."

„(WILLEM *in zijn fauteuil opspringende en zijne handen vouwende*)" „omtrent mij? lieve hemel jufvrouw PUT, schoone beminnelijke, in goedheid onuitputtelijke jufvrouw PUT, wat heb ik gedaan?"

„Gij vergeet steeds te betalen mijnheer, en u begrijpt ik ben eene weduwe, die ofschoon niet arm, zoo wat van de hand in de tand leef, dus maar tot eene zekere hoogte in voorschot kan gaan."

„Ja jufvrouw PUT, mijn gevoelig hart begrijpt alles — doch, weest tevreden, weest kalm — hij was een edel man, naar ik gehoord heb; hij was stokvischbeuker. Schoon maatschappelijk bedrijf! bij liet u na — met of zonder kinderen?"

„Zonder kinderen mijnheer!"

„Zonder kinderen, die hun groot verlies, nog niet konden beseffen; dat hij ruste in vrede! De wissel uit *Bazel* die ik alle dagen verwacht, zal alles goed maken, jufvrouw.."

„Maar die wissel mijnheer, zal mij, indien zij niet komt in de vreeselijkste verlegenheid brengen!"

„Troost u mejufvrouw, weest *Stoicijn* — in den uitersten nood zullen wij uiterste hulpmiddelen bezigen, mijn edelmoedig hart is bereid u elk offer te breugen wat ik kan; deze *chambre cloak*, mijn *almaviva*, de twee bustes van DEMOSTHENES en HOMERUS, beide zeer fatsoenlijke mannen — en drie oude hoedendoozen, zal ik u overleveren; gij kunt ze in afwachting van den wissel, die zeker komt, bezigen, om er geldbeleeningen op te doen. Al lang had mijn voogd en vooral mijne taute dat geld overgemaakt jufvrouw PUT, maar ziet gij, zij stellen dat dag aan dag uit, om mij het groote verlies te besparen, dat ik door het verkoopen van eenige mijner *Oostenrijkers* lijden zou, want zij dalen vreeselijk mejufvrouw — waart gij eene rijke weduwe jufvrouw PUT, ik zoude u zeggen, laat ons overgaan tot een *prorogatio termini*, vrede maken — en wachten we tot die briefjes tot de vrede tusschen de groote mogendheden gesloten is."

„Lieve hemel mijnheer! neen, zoo lang zal ik heusch niet kunnen wachten."

„Welnu, dan zal *ik* het offer brengen, nog heden schrijf ik dat men drie Oostenrijkers verkoopt en binnen twee weken heb ik geld."

„Maar kan ik daar zeker op aan?"

„(WILLEM *zijn chambre cloak uittrekkende*.) „Dáár, wantrouwige jufvrouw PUT! daar — neem dit tot pand van mijn woord en wilt gij er nog een handschoen bij, *va!*

„Neen, als mijnheer mij verzekert!"

— (WILLEM *zijne hand uitstekende, als of hij als Poolsche zamenzweerder een eed aflegt*)

„IK, VERZEKER! ziedaar mejufvrouw, eene *obligatio accessoria*, die kracht van wet heeft.— Maar nu nog iets jufvrouw PUT, gij houdt tortelduifjes.

„Ik, mijnheer?"

„Ja jufvrouw! zie, deze eijeren welke gij mij voor hoender eijeren opdischt zijn het produkt van tortelduifjes."

„Maar ik zweer u, mijnheer!"

„Dat woord is mij heilig, want ik zoude u moeten verlaten, ik zoude mijn naam krenken, door te blijven wonen bij eene schoone jonge weduwe, die tortelduifjes hield."

„Hoe mijnheer, is daar dan kwaad is gelegen?"

„Kwaad, het staat gelijk aan *Bigamie*, doch zie die eijeren jufvrouw?

„Zij zijn niet *heel* groot."

„Zij zijn *heel* klein jufvrouw!"

„Ja, wel, *wat* klein mijnheer!"

„Zij zijn afschuwlijk klein jufvrouw PUT, het zijn bedriegelijke voorwerpen uit de natuurlijke historie."

„Ach!"

„Zij zijn zoo klein, dat had ik uw woord niet jufvrouw, ik zoude gelooven dat gij."

„Het is geheel toevallig, en er zal in 't vervolg opgelet worden mijnheer!"

„Zoo mishandelt men ons arme studenten altijd, zoo lang wij geen *bul* hebben, maar wij zullen *een bul* hebben; een *bul*, waar de geheele academie van daveren zal; ook uw thee is valsch, en de kadetjes schijnen voor een haaijen gebit gebakken te zijn, — dat hoop ik, zal alles veranderen.."

„Ja Mijnheer"

„En nu vaarwel mijne dierbare jufvrouw PUT! mijn brief voor de Oostenrijkers en mijne studie in BLOKKIUS *Sijnonimen*, laten mij niet toe, langer het genoegen van uw bekoorlijk gezelschap te smaken. — (*Na voor de jufvrouw gebogen te hebben.*) — En gij NA! gij zorgt dat ik betere thee, versch brood en goede eijeren krijgt, of bij HERCULES! ik..."

„Tik! Tik!" „binnen."— *Jufvrouw* PUT *roept uit den gang in de half geopende deur*: Mijnheer MOER de wijnkooper, om u te spreken!"

„Maar hebt gij niet gezegd dat ik studeer in BLOKKIUS *Sijnonimen*."

„Hij wilde niet weg, hij moet u noodzakelijk spreken."

„Laat MOER dan maar binnen komen."

(*Vervolg hierna.*)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het schip *Josephina Bernardina*, kapt. Bos van Amsterdam.

Den 10d en, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 7den dezer, de Nd. Am. bark *Tropic Bird*, kapt. S. Center, naar Boston, lading: 190 vaten Melassie 23,725 gallons, 45 vaten Suiker 56,390 pond, 317 balen Cacao 44,505 pond, 40 vaten Lemmetjes, 150 pond oud Koper, uit het Entrepôt: 2 pijpen Genever en voor exportatie: 44 vaten Cacao.

Den 10den dezer, de Eng Brik *Henrij Curwen*, kapt. M. Armstroug, naar de Clijde, lading: 212 v. en 106 zakken Suiker 302,330 pond, 33 puncheons rum 4177 Gallons en 14 stukken hout.

Den 11den, de Ned. schoener *Ellen*, kapt. W. C. Dekker, naar Caijenne, lading: 24 vaten Spek, 6 vaten Olie, 35 vaatjes renzel, 35 mandjes en 3 kisten Pijpen, 49 drums bakkeljauw, en 10 v. haring en voor Exportatie 250 kelders Genever.

Idem, Het Ned. schip *Bernardus*, kapt. Puncke, naar Barbados via Marowijne, lading voor Exportatie 50 kelders Genever.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 4den Mei, *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes, naar Saramacca.

Den 10den, *Elisa*, kapt. Visser.

Equator, kapt. Nieuwenhuis.

DOVER GEPASSEERD.

Den 10den Mei, *Anna Lena*, kapt. Zaal, van hier naar Amsterdam.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Juno*, kapt. Roszberger, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Amsterdam*, kapt. Wehdemeijer adres bij H. Degenhard.

Het schip *Willem en Karel*, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Stad Leeuwaarden*, kapt. Dijk, adres bij H Degenhard.

Het schip *Compagnie*, kapt. Kuijper, adres bij J. C. Oosterbaan.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 9 *Mei* 1859.

Suiker. Flaauw, de laagste veiling van Surinaamsch op 29 April van 198 vaten tiep f ½ onder taxatie van f 26 à f 31, een 40tal vaten zijn opgehouden, dewelke later in denzelfden geest verkocht werden. Sedert dien is de markt niet vooruitgegaan.

Koffij. Souteneert zich vrij goed.
Katoen. f 23 f 53.
Rum. f 12 f 15.
Arrowroot. 25 c.
Toncaboonen. f 1 à f 1½.
Kakao. 30 c.
Hout. Nominaal.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 10den Junij 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Joseph Teij en Marianna Tams.

Van den 5den tot den 11den Junij 1859, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 5den, Johan Peter Sommer, 25 j.— Idem, Jacoba Mathilda Baro, dochter van Wilhelmina Clasina Baro, 10 maanden. — Den 6den, Johannes George Martinus van Leeuwaarde, zoon van Johanna Maria van Leeuwaarde, 2 jaren en 9 maanden. — Idem, Emelina Sophia Reowe, 3 jaren. — Den 8n., Annette Rosalia, dochter van wijlen Charlotte Holmers, 4 maanden en 20 dagen.— Den 9 d. n, Zeeland Wilnis, 38 jaren n. g.— Idem, Maria Hester Baatgever, 48 jaren en 9 dagen. — Den 11den, Maria Elisabeth Zanden, 35 jaren.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

KAKAO. Den 8sten dezer, van plant. *Caledonia*, 20,000 pond a 21,76 cent.

Idem, den 10den, van plant. *Concordia*, twee achtste, 4000 pond a 21,76 cent.

KATOEN. Den 9den, van plant. *Vaderssorg en Carelsdeel*, 15 balen schoone a 3,87 cent.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernement resolutie van den 10 Junij No. 3, zijn onder de nadere goedkeuring des konings, bij de schutterij te *Paramaribo* benoemd:

1. Tot 2e. Luitenant, de Heer W. J. G. Labad.

en tot 2e. Luitenants á la suite de Heeren J. Ballin en C. J. Abrahamsz.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Z. Ex. den Gouverneur aan den minst inschrijvende aanbesteden:

De levering der voor 's Gouvernements dienst benoodigde STEENKOLEN gedurende het jaar 1860, en zulks ingevolge voorwaarden, welke voor gegadigden ter lezing liggen ten burele van den Administrateur van Financien.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Woensdag den 15den dezer maand, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 8 *Junij* 1859.

Transport.

Den 6den Junij 1859. V. van H. van Buttner aan F. Fougère, van 22 voeten land in de blootе Erven gelegen aan de *Steenbakkerijstraat*; N. W. La. C No. 102 en 103, O. W. La. D No. 322.

Paramaribo, den 6 *Junij* 1859.

De provisionele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal op Woensdag den 15den dezer, des namiddags om 4 uren, in het locaal van het Departement, door den Vendumeester A. Salomons, publiek doen verkoopen:

1. Het *Huis* en *Erf* verdeeld in *drie* perceelen, waarvan het *tweede* met Erfpachtregt is bezwaard, staande en gelegen aan de *Keizerstraat* en uitkomende aan de *Wanicastraat*, bekend onder La. B No. 260, aankomende den boedel N. S. van 't Gorecht, zich gewoonlijk geschreven hebbende Nannij Sallij de Leon wed. Abraham de Leon.

2. Het *Erf* met de daaropstaande *Gebouwen*, gelegen aan de *Domine kreek* of *Drambrandersgracht*, bekend onder La. E. No. 112, aankomende den boedel Laura van Vogt.

De bewijzen van eigendom en veilcondities liggen ter *visie* bij het Departement voornoemd.

Alsmede:

De negerin *Grietje* met hare kinderen *Julius* en *Charles* aankomende de minderjarigen G. A. en A. H. Vels.

Den neger *Geduld*, diverse *Boekwerken* en andere *Goederen*, behoorende aan den boedel J. J. Ooijkaas Jr; alsmede eenige gouden *Vrouwen Sieraden*, aankomende den boedel E. R. C. Leue, Echtgenoote van A. J. Malmberg, voorts een aantal *Boeken*, waaronder Hebreeuwsche en Italiaansche aankomende diverse Boedels.

Voorts:

De Nalatenschap van de *desolate* Boedels Judith d'Anavia, A. M. Kersenberg, V. Monte, B. Lugard, H. M. Oslet en nagelatene Huisvrouw J. E. Eneda, J. S. Schmidtmer. C Finsij, T. Hagmaier, J. A. Levij, H. A. Wolff, H. J. Bruininga en J Frankhausen.

En vermits in deze boedels geene genoegzame goederen gevonden zijn, zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 8 *Junij* 1859.

ADVERTENTIËN.

Gouvernements Secretarie. Post-Kantoor.

Het per Z M. Transportschip *HELDIN* naar *Curaçao*, te verzenden brievenpakket, zal op DINGSDAG den 14 dezer, des morgens ten 8 URE, worden gesloten.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. G. WESENHAGEN.

Gouvernements Secretarie.
Paramaribo, den 11 Junij 1859.
Ten verzoeke van FRIEDRICH HEINRICH WOHLFAHRT, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.
De Gouvernements Secretaris;
(7720) E. A. VAN EMDEN.

Liefdadigheids - Loterij voor METTRAIJ.

Onder dankbetuiging aan allen, die zoo goed zijn geweest om onze Loterij, met geschenken te beenstigen, heb ik het genoegen om bekend te maken, dat de schoone verzameling van VOORWERPEN, voor het geëerd publiek, ten huize van den ondergeteekenden, ter bezigtiging zal gesteld worden, van 20 tot 25 Junij, des morgens van 9 tot 12 uren; terwijl de gelegenheid ter inzending nog eenige dagen geopend blijft.
Paramaribo, den 10 Junij 1859.
Namens het Hoofd Bestuur,
C. CONRADI,
Secretaris.

Vaccinatie in het Lokaal van de Wees en Onbeheerde Boedel Kamer.

De *Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* zal op DONDERDAG den 16den dezer des morgens ten 8 ure continueren met het *gratis Vaccineren* van elk, die zich daartoe zal aanbieden of gezonden worden.
NB. Zij verzoekt diegenen welke bij de vorige zitting kinderen hebben doen *vaccineren* om dezelven op bevongenoemden tijd op nieuw voor de Commissie te brengen, ten einde te kunnen nagaan of de inenting naar wensch geslaagd is.
Paramaribo, den 12 Junij 1859.
De Scriba,
JOH ABRAHAMSZ.

Tegen gereed geld
bij inschrijving te koop van Plantage *Maria Petronella*:
22 balen heele KOFFIJ,
witte bast P. m. 2400 pond, liggende ten kantore van WM. HUMPHREIJS, alwaar de inschrijvings biljet en worden ingewacht tot Dingsdag den 14 Junij 1859, des voormiddags 10 ure. De Kooper zal voor elke baal ƒ 1 10 moeten vergoeden. (7727.

300 à 400 bossen Banannen
wekelijks te bekomen op Plantaadje *Kerkshoven*.
Adres G. D. VISSER,
Keizerstraat.
Paramaribo, den 12 Junij 1859.
(7728)

4 à 500 bossen Banannen
wekelijks te bekomen van Pl: *Nieuw Meerzorg*, te bevragen bij
(7729) S. C. NASSIJ.

D. J. VAN PRAAG
noodigt bij dezen allen die iets van hem te vorderen hebben dringend uit, hunne pretentien uiterlijk tegen DINGSDAG den 14 Junij e. k. bij hem in te dienen, ten einde na accoordbevinding onmiddelijk betaling te erlangen. (7730)

De vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF* aan de *Dominestraat* La. C No. 51, zal plaats vinden op DINGSDAG e. k. ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, waar de veilconditien ter *visie* liggen. (7731)

(7732 Op DONDERDAG den 16n. Junij e. k., des namiddags te vier ure, zal door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ publiekelijk worden verkocht:
Het *HUIS* en *ERF* op den hoek van de *Saramacca* en *Prince straten*, La. E No. 47, aankomende D. KRUSE nom ux.
onmiddels is hetzelve UIT DE HAND TE KOOP.

D. J. J. MENS en D. M. KANTEMAN, Executeuren
in den boedel van wijlen de wed. S. L. KANTEMAN, zullen op DONDERDAG den 16n Junij e. k., des namiddags om 4 ure, door- en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, doen verkoopen:
Meubelen, Zilver, Koper, Glaswerk en eenig Hoornvee, etc.
De GOEDEREN zijn één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen.
Tevens worden de CREDITEUREN van voormelden boedel opgeroepen, om tegen ULTIMO dezer maand hunne rekeningen in blanco in te zenden bij den eerstgenoemde.
Paramaribo, den 7 Junij 1859.
7733.

De vroeger geannonceerde verkoop van de Katoen Plantaadje **WATERLOO** c. a. gelegen aan de *Warappekreek* zal alsnu alsats vinden op VRIJDAG den 17 Junij e. k. 's morgens 9 ure, door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.
De bewijzen van eigendom en koop condities liggen ter *visie* bij genoemden Vendumeester. (8009)

De ondergeteekende brengt ter kennisse van Heeren Eigenaren en Administrateuren, ter voorkoming van vergissing in den voornaam en woonplaats, dat hij woonachtig is in het Huis aan de *Steenbakkersgracht* La. E No 67, vroeger bewoond door wijlen P. NEMELC
Paramaribo, 12 Junij 1859.
C. LOUISZOON
(8010) *Mr. Metselaar.*

Te Koop:
Het Huis en Erf
aan de *Keizerstraat*, La. D No 22 N. Wijk. La. D No. 200.
Te bevragen bij
( ) E. A. J. VAN GOGH.

Ten voordeele van de *Surin: Maatsch: van Weldadigheid* voor ½, de beide *Israël. Armbesturen* ¼ en voor zich ½ zal
J. PINTO
op DONDERDAG den 16den dezer in het Tooneel-Gebouw THALIA geven:
Eene buitengewone voorstelling van *TOURS D'ADRESSE*,
gevolgd door
Pantalon Bakker of de Drie bedrogen Minnaars;
nieuw konstmatig Toover Ballet Pantomine in een bedrijf.

PRIJZEN DER PLAATSEN.

Bij inteekening.		*Buiten inteekening*	
Loge	ƒ 2.50.	— Loge	ƒ 3 50
Balcon	„ 1.50.	— Balcon	„ 2.50
Parterre	„ 1.	— Parterre	„ 1 50

Kinderen halve prijs.
De HH. Inteekenaren van de Parterre worden verzocht hunne BILLETTEN op den speeldag aan het gebouw te laten afhalen, alwaar zitplaatsen te bespreken zijn. (8011.

Passagiers
met de Brik *Henry* zullende vertrekken, gelieven hun BAGAGE *vóór* den 18n dezer aan boord te bezorgen, daar de Brik op dien dag de rivier zal afzakken. Zij worden bijzonder verzocht niet meer sterken DRANK aan boord te brengen, dan voor hun eigen gebruik genoegzaam zijn zal, daar zij de aanhouding van het schip zouden kunnen veroorzaken.
C. A. HOMANS.
(8012)

De ondergeteekende verzoekt nogmaals doch dringend, hun, die schuldig zijn aan de geëxisteerd hebbende firma van L. A PARRA & Co. hunne rekening te komen betalen, daar voor ultimo dezer maand, de nog uitstaande pretentien zonder onderscheid van persoon, ter dag vaardiging worden overgegeven.
J. A. DE VRIES,
[ ] *Liquidateur.*

[8014] Die iets te vorderen heeft van- of verschuldigd is aan de boedels van wijlen Mevrouw de Wed. C. H GALLEZ geboren BUILLAB en Mejufvrouw S. C BUILLAB, gelieve daarvan opgave en betaling te doen bij den Heer GEO PRINGLE, — bij wien tevens te bevragen is, het te huur zijnde HUIS en ERF gelegen aan de *Poniewerfstraat*, La. F No 7; — zeer geschikt voor Plantage bewoners.
WASH. WILMANS.
Executeur Testamentair.

Op nieuw ontvangen bij:
MICHEL JUDA.
Versche Provisien en Dranken etc. etc ( )

P. J. BOAS
heeft ontvangen per de *Janna Adriana*; Kapt. P. FRANKEN en biedt tegen *civiele prijzen* te koop aan:
***Boter* in 14 ponds vaatjes,**
Z. M., Komeine-, Edammer en Zwitsersche
KAZEN;
ZOUTVLEESCH, Rook- en Pekel SPEK, SAUCIJSJES en WORST; ANCHOVIS.
AARDAPPELEN in ¼ muds manden.
Een nieuw assortiment DELICIEUSE
Holl, Fransche & Engelsche *EETWAREN* in blik,
waaronder heerlijke GEBAKKEN UBOKKINGS, Gerookte Ossenbaas en Saucis de Bologne in reuzel.
MET STOOM *gedroogde* GROENTEN,
tegelegde GROENTEN in ¼ ankers, als
Snijboonen, Spergieboonen, ANDIJVIE, SPRUITJES,
BLOEM- en ROODEKOOL, ZUURKOOL.
Gemengde en andere *ZUREN*, *Sp. Olijven*, Augurkjes.
Beste Fransche *Wijn Azijn* à 35 ct. per flesch,
ECHTE GENUA OLIE
Geassorteerde LIKEUREN van WYNAND FOCKINCK, Roode Bessen Genever, Frambozen- en andere SYROPEN, SELTSERWATER in manden van 50 halve kruiken.
Extra *Rencurel Sigaren*
per kistje en per bosje, enz.
Voorradig:
Fijne *Wijnen* en andere *Dranken*, waaronder de bekende *Pale Brandy*,
enz., enz. (8015)

Julius Meyers
heeft ontvangen per Kapt. BOS en biedt te koop aan:
Broekenstof,
Blaauw Uniform Laken,
Zwart LAKEN en Satin Laine, Zwart SATIJN, Castoren en Glacé-Handschoenen,
***HOEDEN* in soorten,**
BALKLEEDJES *(zeer goedkoop)*
BLOEMEN, Opgemaakte Dames HOEDEN
à ƒ 8, Flambards Garnis à ƒ 12, Talmas & Mantilles,
Barège, Linnen en Kanten Zakdoeken
Schoenen en Bottines.
Bijouterien,
CRISTAL en PORSELEIN,
Moderateur LAMPEN,
Tapijten, Tafelkleeden, Genever, Cognac, *Thee*,
HAVANAH SIGAREN.
( )

Aangebragt per Kapt. FRANKEN en ontpakt bij
A. D. PINEDO:
Een extra assortiment KUNST BLOEMEN voor
Kapsels en Toilet, Geborduurde Strooken,
Eene beste kwaliteit *Schrijf-* en *Mail Papier*
in het groot en klein.
In voorraad:
Een groot assortiment *Modewaren* en *Voorwerpen* geschikt tot Cadeaux.
( )

(Nieuwe BERMUDASCHE AARDAPPELEN bij het pond,
***Champagne, Rhijn Wijn, Medoc, St. Estèphe, Cante Merle,* Cognac**
van HENNESIJ & Co. VIEUX COGNAC,
Bier, Porter en Ale,
Blikjes Eetwaren, Pruimen en Corinten bij 't pond, en meer andere GOEDEREN
bij GEZUSTERS JUDA.

14 vts Suikervaten Hoepels te bekomen bij
[8013] *J. H. KRUSE.*

BLOEDZUIGERS
ontvangen per kapt. BOS en te bekomen
[ ] bij J. C. HARTMAN.

Holloway's Zalf.
De dames behooren acht tegeven in hoeverre zij zich kunnen verlaten op de gewone schoonheidbevorderende waters. Indien HOLLOWAY'S Zalf eenen niet even zoo aangenamen reuk bezit als andere middelen van dien aard, is dezelve toch oneindiglijk veiliger en bezit ze eene veel grooter heelende kracht voor alle verbrandingen der zon, zomersproeten, uitslag, puisten en alle huidziekten, dan eenige andere Zalf of water, hoe kostbaar of geurig ook, bij het toilet gebezigd. Voor dezelve wijkt tegelijker tijd de ziekte en haren oorsprong, en doet niet, als de andere hierboven vermelde toebereidselen, de ongesteldheid naar binnen drijven en het ganasche ligchaamgestel ondermijnen, integendeel, deszelfs invloed is altijd heilzaam voor het gestel en de gelaatskleur.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à ƒ 1 en ƒ 3. ( )

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE